

Redegjørelse arkitekturprosjektering

Opprinnelig badstu ble oppført i 2015, denne bestod av badstu, kaldkulp og to dusjrom. Anlegget var sett for seg å fungere i sammenheng med eksisterende garderobeanlegg som på det tidspunktet ble pusset opp utvendig. Gjennom tid har derimot styret og brukerne sett at behovet har endret seg. Badstuen er heldigvis populær og godt brukt, spesielt i kantsesong og vintermånedene. Lenge var det ikke mulig å bruke garderobeanlegget, og det opparbeidet seg en tradisjon for å skifte i selve badstua. Disse rommene var aldri planlagt for dette. Formen på dagens badstua er gitt av båthusrekkene på motsatt side, og speiler denne i form.

Sammen med styret har vi prosjektert en utvidelse som er rasjonell økonomisk og samtidig bærekraftig for dem som brukere (vedlikehold/renhold/daglig bruk). Utvidelsen består i en finsk sauna i samme form men i kobberkledning, tar opp i seg kobberdetaljene fra eksisterende badstu. Samt et bakbygg som kobler eksisterende badstu og finsk sauna sammen. Bakbygg kles i fibersementplater for å dempe og forenkle uttrykket, et materiale som står i fin kontrast til de hvite båthusene i rekka. Bakbygget underlegger seg dagens tak og fremstår nettopp som et bakbygg/tilbygg i tradisjonell forstand både i form og uttrykk.

Arkitekturen er satt til å kontrastere i materialer, men ellers forholde seg til og komplementere det unike båthusmiljøet som omkranser badehusanlegget. Badstuanlegget bør ses i forbindelse med badehusanlegget som har lange tradisjoner i Farsund. Det at badstuen har tilgjengeliggjort og aktualisert badehusområdet i kantsesong og vinterhalvår mener vi er viktig og tyder på at en eventuell utvidelse av anlegget bør skje her. Sommersesong hvor båtfolk og badende andre gjester bruker parkeringsplassen er egentlig for lavsesong for saunaen å regne. Varme sommerdager generere ikke trafikk i badstua.

Vi mener man bør trekke erfaringer fra andre steder og ser hva som har skjedd i Oslo, Bergen, Trondheim, med definerte områder for badstuopplevelser – hvordan dette både kan driftes og være attraktivt i at det faktisk er samlet.

Bygget sikres gjennom brannhemmende konstruksjoner, materialer og brannglass ved behov. Faren for gnister fra badstuovn gjennom piper er minimal da dette er rentbrennende ovner med isolerte piper. Reel brannfare er ved fyring, ved ilegging av ved – dette sikres ved forskriftsmessig utforming og rutiner for fyring. Faren for brann er altså først og fremst til stede mens badstuen er i bruk, altså med folk – som da kan være raske til å slukke og melde fra til brannvesen.

Brannfaren slik vi ser det er mest reel fra båthusrekken selv, der det tilsynelatende er flere gamle el-anlegg, lagring av båtredskap og diverse løsemidler/maling mm. samt flere brukere som har et felles ansvar for vedlikehold. Badstuanlegget gjennomgås

rutinemessig og vil også kunne ha flere pipefeiiinger/inspeksjoner om man ser behovet for det.

Jøllestø, 21.05.25

Anders Eik Pilskog
Arkitekt, Stiv kuling as

Jan Gunnar Skjeldsøy
Arkitekt, Stiv kuling as